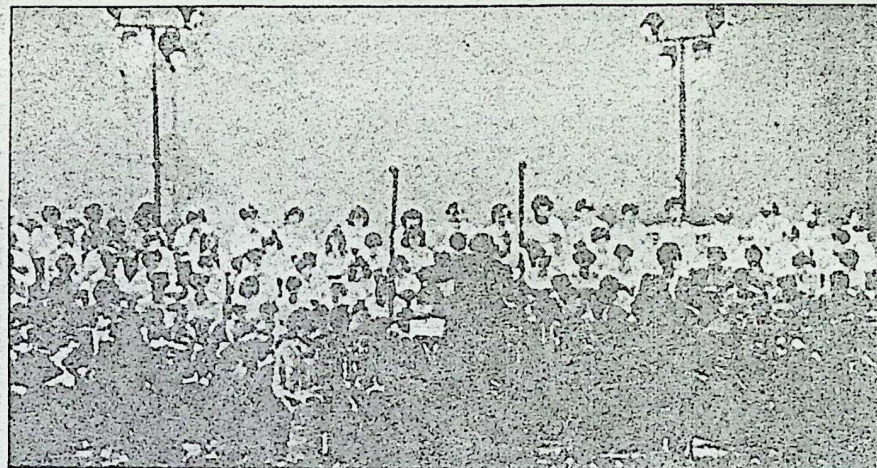

Gran concert polifònic a l'Atlàntida

Amb tota l'extensió de la paraula pot parlar-se d'èxit musical aconseguit el passat dimarts, a les 10 del vespre, on es donaren cita un grup de Corals: "Agrupació Polifònica" de Vilafranca; "Cor Montserrat" de Terrassa; "Coral Belles Arts" de Sabadell i "Coral Canigó" de la nostra Ciutat. Afegim-hi la remarcable col·laboració de solistes: Meritxell Olaya, soprano, Eulàlia Salbanyà, contralt; Joan Cabero (en el paper d'Evangelista), tenor, Iñaki Fresan, baríton; Montserrat Pueyo, també soprano; i Jordi Ricart, baix. Concertino, Pere Serra; conjunt d'instrumentistes; solistes i trio continu. Una gran massa Coral, formada per un centenar i mig de veus. Les cantaires vestien falda llarga i brusa blanca; els homes pantalon negre i camisa blanca. L'orquestra, complet vestit de festa. Dirigí l'experimentat mestre Manuel Cabero; entre els cantaires, els respectius mestres de les Agrupacions.

L'espectacle de l'escenari, que des del prosceni es féu necessari ampliar-lo, presentava un magnífic aspecte. Tot assenyalava un art vivent, esperant-se, com així fou, una gran audició. El teatre plenísim com poques vegades haurà viscut en la seva història. El públic seguí atentament el desenvolupament del concert, del qual n'espe-

rava quelcom "prou important i més enllà dels marcs habituals". I no es va decebre.

El concert estigué dedicat a la "Passió de Jesucrist segons St. Joan", del gran compositor alemany Joan Sebastià Bach, nat a Eisenach el 1665. És un dels grans compositors, juntament amb Händel, també alemany, i Scarlatti, nat a Nàpols, dels quals, aquest any es commemora el tres-cents aniversari del seu naixement. "Entre els autors insignes, potser el més insigne és

Bach". L'obra aquí interpretada, com ho farà l'Agrupació musical en altres ciutats, es considera com un dels punts culminants de la música de tots els temps".

Joan Sebastià Bach era profundament religiós; per això va escriure moltes obres per a orgue i també tantes composicions religioses, contingudes en la Bíblia; manté una respectuosa fidelitat al text sagrat, juntament amb les necessàries modificacions per a la deguda adaptació a la música, o les més acurades reflexions o meditacions. El text evangèlic que s'ha seguit, i que forma part dels quatre concerts que aquesta Agrupació musical va donar, es deu a la traducció segons la versió de la Fundació Bíblica Catalana. La traducció dels Gors, Corals i Aries ha estat a càrrec de Jordi Cots.

La "Passió de Jesús segons St. Joan" consta de 68 epígrafs, amb unes 15 intervencions del Cor; 12 Corals, varis recitatius, que són de narració. Les àries són una part molt notable del text així com l'expressivitat dels respectius moments dels solistes. L'Aria per a contralt, amb acompanyament de violoncel i instruments de vent, és on s'expressa la idea del turment i també l'esperança de salvació. Aria per a soprano, violoncel, flauta travessera i ospineta, ofereixen un sentit d'entrega i de gene-

rositat per als qui segueixen la llum. L'Aria per a tenor i orquestra, és una queixa, una acusació, un penediment... I així les restants, en uns moments d'angoixa per part del QUI s'oferia per nosaltres; en brollen signes d'Amor de la Sagrada Víctima envers els qui participarem dels seus infinits consols.

Els CORS intervenen per a expressar moments circumstancials que es donen entre la multitud o bé en determinats personatges. Les CORALS per a les intervencions de les masses enfollonides, instigades... o bé en invocacions, com la que comença "Senyor, Senyor, camí nostre..."; pregàries; energia en moments de reflexió... Crist que no ha fet cap mal... Un reconeixement d'innocència per una part i d'afronts per l'altra... Proclamació del "Gran Rei..." Moments sublims d'enlairament, de superfluitat, suggerents o concisos, que de tot hi ha en aquesta immensitat històrica humano-divina; de sofrença; de perdó, de mort... Amor infinit que es troba en tota la gran obra, immortal en tots els aspectes.

Tots els artistes, molts d'ells amb gran formació tècnica, però tots amb accentuat sentit de musicalitat que els fa viure i comunicar una gran emoció estètica, fruit de rica experiència polifònica; una excel·lent direcció que porta din-

tre seu un sentiment musical molt ampli, amb segures intuïcions sobre cada moment de l'obra i que hi conforma tots els seus dirigits; condicions personals i artístiques en tots que duen a unes vivències decisives que es comuniquen arreu.

Molt bé, reiterem-ho, molt bé! Enhorabona a tots. El públic es bolca en manifestacions d'agraïment i satisfacció amb dilatades ovacions i altres manifestacions per haver-se complert tan excel·lentment la missió artística servida per tots els qui s'hi havien compromès.

Renovats els aplaudiments quan els solistes foren obsequiats amb pomells de flors; als demés cantaires, amb un clavell vermell, igual que a la Orquestra, la simplicitat i comunicació mútua es manifestaven cada vegada que als artistes els era obligar saludar per a correspondre. L'èxit d'aquest concert romandrà molt temps en el pensament de tots. La Crònica oficial ho deixarà ben remarcat. Ningú buscarà deficiències; l'obra és complicada però els resultats han estat ben positius.

Moltes gràcies també a tots els qui han col·laborat: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya; Diputació de Barcelona, Excm. Ajuntament de Vic; Caixa de Barcelona; La Caixa de Pensions; Caixa d'Estalvis de Manresa; Caixa de Manlleu; Caixa de Sabadell; Caixa d'Estalvis de Catalunya.

Igualment gràcies a la ciutat que tan generosament ha sabut correspondre a l'esforç dels organitzadors i a tots els que hi han pres part, contribuint a l'èxit, ple de gran contingut social, humà i musical.

Del programa de mà es pot dir que fou perfectament editat, amb una selecció de gravats, de fotografies, de biografies, d'història, un bon contingut literari, especialment l'haver-hi inclòs la traducció del text, fent possible entendre'l en la gratíssima labor interpretativa. El text fou cantat en llengua alemanya, que és quan se'l fa més respectuós en tots els matisos.

R.H

Exposició dels escultors Ernest Altés i Enric Pladevall

Dilluns passat s'inaugurà a la Sala de la Caixa de Barcelona d'aquesta ciutat (passell de Gràcia, 2) una exposició col·lectiva anomenada "Nova escultura Catalana", en la qual hi prenen part 12 escultors, nats entre els anys 50-60, els quals es consi-

devall aporten dues obres cada un. Altés no és nou en l'afer escultòric des del 1977 ha realitzat exposicions tant a Vic com a fora, fins i tot Mèxic, ha participat en col·lectives, de les quals cal ressaltar els salons de tardor del 1982-83 de Barcelona. L'any pas-